

Coolus , místo pro šampionát A.I.C.E.B. 2018

Letošní jarní Světový šampionát A.I.C.E.B., velký svátek příznivců bretaňských ohařů, se konal v Coolus nedaleko města Chalons en Champagne ve Francii. Akce probíhala ve dnech 25.-27. 3. 2018 a my měli možnost a čest reprezentovat náš klub a Českou republiku na této velmi prestižní akci. Družstvo ve složení Viera z Taranky, ved. Marcela Horáčková, Jidaie de Passemarais a Loula de la Plaine Marat, ved. Petra Janíková, Amore Furbel céleste ved. Miroslav Horáček tedy startovalo v plném počtu 4 soutěžících v národním týmu.

Naše část týmu dorazila do Chalons v brzkých ranních hodinách, po dlouhé a únavné cestě, která ale probíhala v poklidu a pohodě. Trošku jsme si odpočinuli a po poledni jsme vyrazili do Coolus cca 6km od hotelu, což je malá vesnička s 250 obyvateli. Srdcem akce byla tamní sportovní hala, kde se již vše připravovalo na nadcházející svátek a opravdu to svátek byl. Účast potvrdilo 15 zemí a nejuvzdálenější účastníci byli stejně jako loni přátelé z Argentiny. Po přátelském vzájemném uvítání s účastníky z jiných zemí se ihned rozproutila debata doslova mezinárodní, tedy jak to šlo... a rozhodně jsme se necítili odstrčení, po loňsku si již mnozí pamatovali Czech team.

Odpoledne následovala morfologie, tedy hodnocení tělesné stavby jednotlivých psů. Ta byla alespoň podle mého soudu trošku přísnější než loni, za naši ekipu, jak nás hrdě nazval náš kapitán Giuseppe Molinari, který se o nás opravdu vzorně staral, byly výsledky následující:

Jidaie de Passemarais -16b.

Viera z Taranky -15b.

Amore Furbel céleste -14b.

Loula de la Plaine Marat -13b.

To ve výsledném hodnocení znamenalo 3. příčku, o kterou jsme se dělili spolu s týmem Francie. Moc krásný výsledek pro naše psy! je třeba říci, že více jak 16 bodů zadáno žádnému psu nebylo a naopak i 13 bodů bylo vysoké hodnocení, padaly daleko nižší hodnoty při tomto hodnocení, při němž se nehodnotí tak, jak jsme zvyklí z výstav, ale daleko komplexněji tělesná stavba daného jedince a jeho typičnost v návaznosti na standard plemene. Tato velmi důležitá část šampionátu, velmi prožívaná všemi účastníky, pro nás tedy dopadla výborně.

Další dva dny se startovalo v poli, kde nám nepřálo štěstí, tak jak bychom chtěli, i když naši psi se rozhodně v konkurenci neztratili. Co je nám to ovšem platné, oba dva soutěžní dny provázeli vytrvalý a hustý déšť, silný vítr a menší výskyt koroptví zvěře stál za nízkým počtem bodovaných psů. Ke korektnímu bodu se jich dokázalo dostat opravdu malé množství a šlo také spíše o štěstí, že v terénu narazili na zvěř. Zde bych se pozastavil, byla to vrcholová akce, dá se říci svátek a i přes součet nepříznivých podmínek jsem nezaznamenal ze strany soutěžících ani slůvko nevole nebo protestu, prostě to tak je a musíme se s tím poprat. V souvislosti s tímto přístupem se mi vybavily reakce některých vůdců na ZV u nás v Česku, kde za daleko lepších podmínek se doslova hledají potíže a následují stížnosti a protesty vůdců.

V dalším hodnocení již tedy naši psi nefigurovali, ale rozhodně jsme na šampionátu nebyli do počtu. Francie je krásná země, jsou tam velmi příjemní a pohodoví lidé, celá akce byla prostoupena přátelským duchem a sportovním chováním.

Poděkování patří našemu klubu za podporu, které se nám dostalo a také velké díky Giuseppemu, bez kterého bychom měli mnohem větší problémy s komunikací a také všem účastníkům, kteří přispěli k navázání nových přátelství a kontaktů ve světě bretaňských ohařů.

Mirek Horáček